Inhoudsopgave

Inhoudsopgave 1

Samenvatting van mijn leven 1

Hoofdstuk 1: Intro 3

Hoofdstuk 2: Je passie vinden 11

Hoofdstuk 3: Je normen en waarden ontdekken 18

Hoofdstuk 4: Waar moet een goede vriend aan voldoen 24

Hoofdstuk 5: Een klik krijgen met de juiste mensen 28

33

Hoofdstuk 6: Vind de geschikte baan 37

Hoofdstuk 7: Omgaan met onaardige opmerkingen 41

Hoofdstuk 8: Hoe kan je anderen op een goede manier beïnvloeden 47

Hoofdstuk 9: Waarom je je niet te veel moet aanpassen aan anderen 52

Hoofdstuk 10: Hoe bespaar je op een goede manier geld 59

Hoofdstuk 11: Hoe generaties zich met elkaar verbinden 68

Hoofdstuk 12: Kunnen mensen veranderen 72

Hoofdstuk 14: Van pesten naar passie 74

Slot 83

Van autistische kleuter tot influenceer

Ik was geboren. Ik was een blije, gelukkige en eigenwijze baby.

Toen ik 6 maanden was, was er een noodgeval. Ik kreeg het RS Virus en moest met spoed naar het ziekenhuis. Het was heel spannend want het RS Virus kan erg gevaarlijk zijn voor baby's, ze kunnen er zelfs aan overlijden.

Ik kwam meteen op de spoedeisende hulp terecht. Kreeg buisjes in mijn neus om me beter te kunnen laten ademhalen. Ik snapte het niet, maar ik vond die buisjes maar niks. Dus wilde ik ze eruit trekken. Dat vonden de dokters geen goed idee, dus zorgden ze ervoor dat ik mijn handen niet meer kon bewegen.

Na een tijdje mocht ik gelukkig het ziekenhuis weer uit. Maar 1 probleem mensen begrepen mij niet omdat ze nog niet wisten dat ik autisme had. Mijn ouders kwamen daar pas achter doordat ik niet ging praten.

Ik ging naar het medisch kinderdagverblijf en ik heb daar een hoop geleerd.
In mijn laatste jaar, was er een gesprek over mijn vervolgopleiding.

Waar mijn ouders ook bij mochten zijn. De vraag was of ik naar cluster 4 onderwijs zou kunnen of naar ZMLK school (Zeer moeilijk lerende kinderen) zou gaan. Daar waren de meningen over verdeeld. De school wilde mij op ZMLK zetten omdat ze dachten dat ik niet leerbaar was. Mijn ouders dachten daar anders en gingen daar tegenin. Daarvoor zag ik auto's en wilde weten welk merk ze hadden. Later wees ik uit het raam en kon de merken opnoemen. Lexus, Volkswagen, Audi, Mercedes.

Daardoor dachten mijn ouders dat ik leerbaar was. Maar de vraag was: hoe gaan we het eruit halen. Door kleuren van auto's te noemen leerde ik ook de kleuren. De school was verbaasd en gaf mij nog een kans om een toets te doen voor cluster 4 onderwijs.

Ik had intussen een hoop geleerd en erg hoog cijfer voor de toets. Dus ik kon naar Cluster 4. Geweldig. Na al die moeite toch geslaagd.

Van het eerste jaar (groep 2) kon ik mij nog weinig herinneren. Van groep 3 weet ik wat meer.

In groep 3 was ik tegen geweld. Ik zei tegen mijn oma: ik vind dat geweld zo erg. Maar ik wilde graag bij de coole jongens horen die spellen speelden die eigenlijk voor oudere kinderen bedoeld waren.

Daarom ging ook vechtspellen spelen. Ik pestte ook nog iemand omdat de groep dat ook deed.

Later ontdekte de groep dat ik naar de Bibaboederij keek en toen hoorde ik er niet meer bij en werd ik ook gepest.

Dat ging in latere klassen door. Ook in de taxi. Later zei de leiding: “als jullie dit nog één keer doen krijgen jullie veel strafwerk”. Dat hielp wel een beetje want toen was het nog één keer gebeurd en daarna stopte het.

Toen ik van de basisschool afging dacht ik dat alles beter zou worden. Meer vrijheid en IT-lessen. Leek mij geweldig. Maar toen zei ik dat ik een jongen leuk vond en werd ik weer gepest. Dat werd uiteindelijk heel erg en ik had geen klik met de leraren dus ging ik van die school af en ging ik naar een andere school.
Toen dacht ik dat het beter zou worden. De leraar leek erg aardig bij de open dag en de praktijkopdrachten bij Biologie mocht ik overslaan. Geweldig, dacht ik. Maar dat bleek ook tegen te vallen. Ik werd gepest omdat ik bolle wangen had en mijn tanden vooruit stonden.

In de derde van het VMBO werd het nog vervelender. Zo speelde ik graag tikkertje met klasgenoten, maar dat vonden leraren kinderachtig dus dat mocht niet meer. Verder mocht ik ook niet meer over mijn passie praten.

Ik praatte graag over computers en ik bedacht toen FC Bever wat nu FC Knaagdier is. Klasgenoten vonden FC Bever erg leuk, maar leraren waren bang dat ik daarmee op het MBO gepest zou worden. Eén leraar was bang dat ik met mijn kinderlijke persoonlijkheid niet zou worden aangenomen op het MBO. Uiteindelijk werd ik met toch aangenomen.

Daar wilden ze iemand die gemotiveerd was en zijn werk goed zou doen. Of hij zich kinderlijk gedroeg werd niet opgelet bij het intakegesprek. Ze raadden mij wel aan om niet te dansen omdat ik daarmee gepest zou kunnen worden. Ik ging daar tegenin en danste lekker door. Voor die opleiding regelde mijn vader een stage op de voorwaarde dat ik mij zou gedragen en niet zou gaan dansen. Daar hield ik mij niet aan en de leiding het bedrijf vond mijn dansbewegingen geweldig.

Later heb ik een programmeeropleiding gedaan. Daar danste ik in de kantine en dat werd online gezet, maar ik werd er niet mee gepest. Die opleiding heb ik helaas niet gehaald omdat ik te moeilijk dacht. Die opleiding eindigde in coronaperiode en daardoor had ik lange tijd vrij. Dus ging ik mindetsetvideo's kijken op Facebook. Daar heb ik een hoop van geleerd. Wat ik hiervan heb geleerd bespreek ik onder andere in dit boek.

Hoofdstuk 1: Intro

Socioloog Charles Horton Cooley zei ooit: "Ik ben niet wat ik denk dat ik ben. Ik ben niet wat jij denkt dat ik ben. Ik ben wat ik denk dat jij bent. Dat vind ik een doordenker, maar er zit een goede boodschap achter.

Ik hoorde laatst dat kinderen Fortnite speelden omdat het trending was en het vervolgens niet meer spelen omdat hun vrienden het niet meer spelen. Iemand zei ooit op Youtube: “vroeger hoorde je erbij als je Fortnite speelt en tegenwoordig ben je dan een loser”. Ik vind dat geen goede vrienden en ik zoek dan liever verder naar betere vrienden. Dan ben ik maar een loser.

Vroeger paste ik me wel aan aan anderen. Weet je nog dat ik was gestopt met kijken naar de Bibaboerderij. Dat deed ik omdat ik graag weer vrienden wilde worden met degene die ik kwijt was geraakt. Hij was degene die mij motiveerde om te pesten, maar hij was aardig en wilde met mij spelen. Het probleem is dat als je te veel met iemand meegaat, diegene nog meer van jou gaat eisen. Zo dacht ik ooit de politie te steunen met de zin: “police lives matter”. Toen iemand mij uitlegde dat dat tegen Black Lives Matter werd gebruikt, had ik het meteen verwijderd.

Verder kan een verkeerde vriend je leven erg inperken. Zo kan hij/zij je proberen te verbieden om als Beaver Jackson naar een Michael Jackson evenement te gaan omdat hij/zij Michael Jackson niet mag. Een goede vriend zou je laten doen wat je leuk vindt als je er niemand kwaad mee doet.

Ik als Beaver Jackson.

Bron Facebook profiel, Trollie Trolliexx.

Ik zag laatst een jongen bij een Michael Jackson evenement. Hij had een Tinkerbell pak aan. Dat werd alleen afgeraden omdat één van zijn ouders bang was dat hij daardoor in de problemen zou komen.

Als je goede vrienden hebt dan kun je best een feest organiseren waar je met zo'n pak kunt komen. Maar als je een neppe vriend hebt dan is de vriendschap snel afgelopen of kan diegene daar misbruik van maken door het te filmen en het social media te zetten. Als je zo'n pak aan wil dan zou ik gaan zoeken naar evenementen waar dat wordt gerespecteerd.

Daar kun je achter komen door op te zoeken wat de doelgroep is van het evenement. Michael Jackson vond dat iedereen zichzelf mag zijn en droeg zelf ook kleding die andere mensen niet zo snel zullen dragen. Daardoor kan je ervan uitgaan dat de mensen op het evenement ook zo denken. Dus dan kan je kleding aantrekken die anderen niet snel zullen dragen. Ik zou alsnog uitkijken met seksuele kleding of kleding met scheldwoorden, maar een beverpak of een Tinkerbell pak zou geen probleem moeten zijn.

Bron Facebook profiel, Trollie Trolliexx.